

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 123**

din 6 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și art. 2 din Legea nr. 251/2011 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Vera Neamțu în Dosarul nr. 33.908/215/2013 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1D/2014.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 33.908/215/2013, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă și art. 2 din Legea nr. 251/2011 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, excepție ridicată de Vera Neamțu cu ocazia soluționării unei cereri privind acordarea ajutorului public judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt contrare art. 24 din Constituție, deoarece înfrâng principiul potrivit căruia „soluția pronunțată de o instanță poate fi atacată la o instanță superioară”, întrucât stabilește competența de soluționare a unei căi de atac în sarcina aceleiași instanțe care a pronunțat-o, iar faptul că se schimbă completul nu este de natură a satisface

cerințele constituționale ale art. 21. De asemenea, consideră că prevederile art. 2 din Legea nr. 251/2011 sunt contrare dispozițiilor constituționale referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, deoarece scăderea pragului de venituri la care se acordă reduceri la plata taxelor judiciare vine în contradicție cu realitatea economiei românești și a veniturilor populației.

Judecătoria Craiova — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt constituționale, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 251/2011, față de art. 56 alin. (2) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece stabilirea unor condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuii echitabile a ajutorului public judiciar, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului. De altfel, cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice la a căror acoperire, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, precum și prevederile art. 2 din Legea nr. 251/2011 pentru

modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 8 decembrie 2011.

Curtea observă că, în realitate, se are în vedere articolul unic pct. 2 din Legea nr. 251/2011 care modifică art. 8 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

Așa fiind, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 8 alin. (1) și (2): „(1) Beneficiază de ajutor public judiciar în formele prevăzute la art. 6 persoanele al căror venit mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 300 lei. În acest caz, sumele care constituie ajutor public judiciar se avansează în întregime de către stat.

(2) Dacă venitul mediu net lunar pe membru de familie, în ultimele două luni anterioare formulării cererii, se situează sub nivelul de 600 lei, sumele de bani care constituie ajutor public judiciar se avansează de către stat în proporție de 50%.”;

— Art. 15 alin. (3): „Cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, instanța pronunțându-se prin încheiere irevocabilă.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 referitoare la faptul că soluționarea

cererii de acordare a ajutorului public judiciar, precum și a cererii de reexaminare se realizează de aceeași instanță de judecată, Curtea observă că aceasta nu este de natură să aducă atingere drepturilor prevăzute la art. 21 și art. 24 din Constituție. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia își desfășoară activitatea la aceeași instanță ca și colegii lor care au soluționat cererea de acordare a ajutorului public judiciar. Pe de altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale. În acest sens este și jurisprudența instanței de contencios constituțional, spre exemplu Decizia nr. 419 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 18 iulie 2012, și Decizia nr. 1.077 din 13 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 4 februarie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

II. Referitor la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate privind încălcarea principiului justei așezări a sarcinilor fiscale prin aceea că legiuitorul a modificat condițiile privind acordarea ajutorului public judiciar, Curtea observă că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, pe de o parte, potrivit art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, „Ajutorul public judiciar se poate acorda și în alte situații, proporțional cu nevoile solicitantului, în cazul în care costurile certe sau estimate ale procesului sunt de natură să îi limiteze accesul efectiv la justiție”. De altfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 a fost adoptată pentru îmbunătățirea accesului la justiție și pentru a se acorda sprijin din partea statului persoanelor care sunt parte într-un litigiu și se află într-o dificultate materială. Pe de altă parte, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 nu instituie taxe sau impozite, astfel că dispozițiile constituționale privind așezarea justă a sarcinilor fiscale [art. 56 alin. (2)] nu au incidență.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vera Neamțu în Dosarul nr. 33.908/215/2013 al Judecătoriei Craiova — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 8 alin. (1) și (2), precum și ale art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Craiova — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 18 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010
privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Marius Cătălin Marinescu în Dosarul nr. 3.384/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 730D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 6/2013 și nr. 669/2012. În acest sens arată că situațiile diferite invocate de autorul excepției sunt rezultate din aplicarea regulii *tempus regit actum*. Referitor la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, salariile viitoare nu reprezintă un „*bun*” în sensul acestor dispoziții (cauzele *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, Hotărârea din 19 aprilie 2007, și *Kechko împotriva Ucrainei*, Hotărârea din 8 noiembrie 2005). Cu privire la celelalte critici, consideră că acestea țin de modul de interpretare a instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.384/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Marius Cătălin Marinescu într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect cererea de anulare a Ordinului de salarizare nr. 602/3 aprilie 2013, emis de prim-adjunctul procurorului general, ordin întemeiat pe dispozițiile Legii nr. 285/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 și art. 24, în măsura în care sunt interpretate de către Ministerul Public în sensul că „*persoane aflate în prezent în aceeași tranșă au*

indemnizații diferite determinate de legea aplicabilă la momentul trecerii în tranșa superioară”.

În acest sens, invocă și dispozițiile art. 41 din Constituție și ale art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, referitoare la dreptul la salariu egal pentru muncă egală, Carta socială europeană revizuită, Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care conțin dispoziții referitoare la nediscriminare, inclusiv dreptul la un salariu echitabil și la o remunerare egală pentru o muncă de valoare egală.

Arată că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 sunt echivoce și dau naștere unor interpretări discriminatorii în ceea ce privește modalitatea de salarizare a personalului din sectorul bugetar. Un exemplu în acest sens este chiar acesta în care salariații din domeniul justiției beneficiază de salarii diferite, diferențele provenind doar din modul de interpretare a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 285/2010, dispoziții ce lasă loc de interpretări și conduc la discriminări salariale ce nu au niciun fundament.

Totodată, consideră că aceste discriminări salariale nelegale aduc atingere dreptului de proprietate privată, drept garantat atât de Constituție, cât și de Declarația Universală a Drepturilor Omului și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În final, susține că aceste discriminări salariale, generate de interpretarea unor norme echivoce, au condus deja la condamnarea statului român în Cauza *Driha împotriva României*. În această cauză, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că „*bunurile*” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 pot fi fie „*bunuri existente*” [vezi *Van der Musselle împotriva Belgiei*, Hotărârea din 23 noiembrie 1983, seria A nr. 70, p. 23, § 48, și *Malhous împotriva Republicii Cehe* (dec.) [GC], nr. 33.071/96, CEDO 2000 XII], fie valori patrimoniale, inclusiv creanțele, pentru care un reclamant poate pretinde că are cel puțin o „*speranță legitimă*” de a le vedea concretizate (de exemplu, *Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*, Hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 21 § 31, și *Ouzounis și alții împotriva Greciei*, nr. 49.144/99, 18 aprilie 2002, § 24).

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, instanța invocă deciziile Curții Constituționale nr. 669/2012 și nr. 6/2013. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 24 din Constituție, instanța apreciază că, în măsura în care referirile reclamantului nu reflectă o eroare materială, excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, din moment ce art. 24 din Constituție garantează dreptul la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 669/2012 și nr. 6/2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, cu următorul cuprins: „În anul 2011, pentru personalul nou-încadrat pe funcții, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovată în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și dispozițiilor art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 23 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale Cartei sociale europene revizuite, ale Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, referitoare la dreptul la un salariu echitabil și la o remunerare egală pentru o muncă de valoare egală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 2 și art. 6 din Legea nr. 285/2010, criticate din aceeași perspectivă, și anume aceea a unei discriminări referitoare la salariu între persoanele aflate în aceeași situație juridică, prin Decizia nr. 6 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 15 februarie 2013, și prin

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii:

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Cătălin Marinescu în Dosarul nr. 3.384/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012.

Curtea a reținut că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. Curtea a arătat că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor dispoziții noi în ceea ce privește criteriile de avansare și metodologia de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

Prin Decizia nr. 6/2013, Curtea a mai constatat că principiul egalității în drepturi impune ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat. Or, în cazul de față, ne aflăm în prezența unor situații juridice diferite, prin raportare la momentul acordării unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă, cărora li se aplică două acte normative diferite, respectiv Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, și Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Astfel, nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție, cu referire la prevederile art. 23 pct. 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la susținerea potrivit căreia discriminările salariale rezultate din interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege criticate aduc atingere dreptului de proprietate privată, garantat de Constituție, de Declarația Universală a Drepturilor Omului și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția nu garantează dreptul de a încasa un salariu într-un anumit cuantum (Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, Hotărârea din 19 aprilie 2007, paragraful 94).

În final, Curtea reține că art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare nu are legătură cu cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 152

din 18 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, în ansamblul său, precum și, în special, a prevederilor art. IV din ordonanța de urgență

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, excepție ridicată de Eugenia Hacman în Dosarul nr. 13.380/63/2012 al Curții de Apel Craiova —

Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 777D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 781D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, excepție ridicată de Rodica Amza în Dosarul nr. 1.585/116/2013 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 781D/2013 la Dosarul nr. 777D/2013.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin.(5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 781D/2013 la Dosarul nr. 777D/2013, care este primul înregistrat.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 528 din 12 decembrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 octombrie 2013 și din 14 noiembrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 13.380/63/2012 și nr. 1.585/116/2013, **Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal și, respectiv, Tribunalul Călărași — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de**

compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său, excepție ridicată de Eugenia Hacman și de Rodica Amza în cauze având ca obiect soluționarea cererilor privind obligarea la plata despăgubirilor convenite în temeiul Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și, respectiv, în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că ordonanța de urgență criticată este retroactivă, deoarece modifică condițiile stabilirii modului de dovedire a dreptului la despăgubire instituit prin Legea nr. 290/2003, după ce acest act normativ a produs efecte. Se mai arată că prevederea legală criticată instituie o discriminare între persoanele îndreptățite la despăgubire, în funcție de momentul soluționării cererii, respectiv înainte sau după modificarea legislativă reglementată prin textul de lege criticat.

De asemenea, mai susține că ordonanța de urgență criticată este neconstituțională deoarece nu respectată cerința instituită prin art. 115 alin. (6) din Constituție, de nu fi afectate drepturile și libertățile fundamentale. Se mai arată că actul normativ criticat nu justifică caracterul urgent al reglementării și încalcă regimul constituțional al dreptului de proprietate privată.

Se mai arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 nu poate produce efecte juridice, în condițiile în care Guvernul nu a avut o delegare legislativă din partea Parlamentului, ordonanța de urgență nu a fost dezbătută în procedură de urgență la camera competentă și nu a fost aprobată printr-o lege de aprobare de către Parlament.

Curtea de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate, arătând că aceasta este întemeiată, deoarece modificările aduse prevederilor Legii nr. 290/2003 schimbă modul de dovedire a cererilor, ceea ce echivalează cu încălcarea principiilor constituționale ale neretroactivității și egalității în drepturi.

Tribunalul Călărași — Secția civilă își exprimă opinia asupra excepției de neconstituționalitate arătând că aceasta este neîntemeiată, deoarece nu este afectată însăși substanța dreptului la despăgubire. Se mai arată că reglementarea criticată nu are ca efect privarea de un drept de proprietate, ci

urmărește stabilirea modalității prin care statul român garantează realizarea acestui drept, eșalonarea plății despăgubirilor fiind nu numai urgentă, dar și singura în măsură să facă posibilă executarea, în limite rezonabile.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat în Dosarul nr. 777D/2013, îl constituie prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 28 februarie 2013.

De asemenea, din analiza criticilor de neconstituționalitate în Dosarul nr. 781D/2013, Curtea reține că obiectul excepției îl constituie dispozițiile ordonanței de urgență, în ansamblul său, precum și ale prevederilor art. IV din ordonanța de urgență.

În consecință, Curtea va reține, ca obiect al excepției de neconstituționalitate, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. IV din aceeași ordonanță.

În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 16 alin. (1) cu privire la egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate, precum și a creanțelor asupra statului și alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private, art. 115 alin. (4) privind adoptarea ordonanțelor de urgență numai în situații extraordinare și alin. (6) privind domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 24 ianuarie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013 sunt neconstituționale.

Curtea a reținut că măsura instituită prin ordonanța de urgență criticată, de reeșalonare a unor debite ale statului pe o durată de 10 ani, nu poate fi considerată una de natură a menține un just echilibru între interesele debitorului — stat și cele ale creditorului — persoană îndreptățită la despăgubiri, ci, dimpotrivă, se poate aprecia că persoana îndreptățită suportă o sarcină disproporționată și excesivă în privința dreptului său de a beneficia de despăgubirile acordate prin lege.

Deși legiuitorul delegat a invocat un scop legitim al măsurii criticate, și anume promovarea unei modalități de plată care să permită în același timp despăgubirea tuturor persoanelor îndreptățite, dar și respectarea țintei de deficit bugetar anual, totuși, instituirea unui termen de 10 ani pentru executarea unei creanțe asupra statului (după ce creanțele erau deja exigibile în baza primei eșalonări) nu satisface exigențele unui termen rezonabil, care să asigure deplina valorificare a dreptului de creanță, constituind, din acest punct de vedere, o ingerință disproporționată asupra dreptului.

Mai mult, astfel cum rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2013, Curtea a observat că evaluările Guvernului privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat se referă doar la o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a acestui act normativ, astfel încât nici din acest punct de vedere nu este justificată instituirea unui termen de 10 ani pentru eșalonarea plății despăgubirilor acordate potrivit Legii nr. 9/1998, republicată, Legii nr. 290/2003, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 393/2006.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 pentru plata eșalonată a despăgubirilor stabilite potrivit dispozițiilor Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, ale Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrate, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, precum și ale Legii nr. 393/2006 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea fostului Regat al Sârbilor, Croaților și Slovenilor, în urma aplicării Protocolului privitor la câteva insule de pe Dunăre și la un schimb de comune între România și Iugoslavia, încheiat la Belgrad la 24 noiembrie 1923, și a Convenției dintre România și Regatul Sârbilor, Croaților și Slovenilor, relativă la regimul proprietăților situate în zona de frontieră, semnată la Belgrad la 5 iulie 1924, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 9/1998, Legii nr. 290/2003 și Legii nr. 393/2006, precum și a ordonanței de urgență, în ansamblul său, excepție ridicată de Eugenia Hacman în Dosarul nr. 13.380/63/2012 al Curții de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Rodica Amza în Dosarul nr. 1.585/116/2013 al Tribunalului Călărași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția de contencios administrativ și fiscal, precum și Tribunalului Călărași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

În consecință, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 afectează în sens negativ dreptul fundamental la proprietate, astfel cum înțelesul constituțional al verbului „a afecta” a fost definit în jurisprudența Curții Constituționale, contravenind în acest mod dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

În consecință, Curtea constată că devin incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”. Având în vedere și faptul că actele de sesizare ale Curții Constituționale sunt anterioare deciziei de constatare a neconstituționalității, prezenta excepție urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, în procesul de aplicare și interpretare a legislației incidente în speța dedusă soluționării, instanța de judecată urmează să respecte deciziile Curții Constituționale, atât sub aspectul dispozitivului, cât și al considerentelor pe care acesta se sprijină. Prin urmare, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale — de exemplu, Decizia nr. 61 din 21 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din data de 10 aprilie 2013, Decizia nr. 319 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 25 aprilie 2012, și Decizia nr. 223 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 18 aprilie 2012 — deciziile anterioare de constatare a neconstituționalității reprezintă temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din noul Cod de procedură civilă, după caz.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153

din 18 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, excepție ridicată de Adrian Ioan Oana în Dosarul nr. 7.752/102/2012 al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 798D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că în dosarele nr. 798D/2013 și nr. 800D/2013, autorii excepției au depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 799—803D/2013 și nr. 846D/2013 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ladislau Pintyi, de Jenei Jozsef, de Ferencz Bumbak, de Emil Târnavăanu și de Andras Dezso în dosarele nr. 7.754/102/2012, nr. 7.756/102/2012, nr. 7.758/102/2012, nr. 7.760/102/2012 și, respectiv, nr. 7.762/102/2012 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă și de Doru Augustin Voicu în Dosarul nr. 9.351/85/2012 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 799—803D/2013 și nr. 846D/2013 la Dosarul nr. 798D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 12 noiembrie 2013, pronunțate în dosarele nr. 7.752/102/2012, nr. 7.754/102/2012, nr. 7.756/102/2012, nr. 7.758/102/2012, nr. 7.760/102/2012 și nr. 7.762/102/2012, **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.** Excepția a fost ridicată de Adrian Ioan Oana, de Ladislau Pintyi, de Jenei Jozsef, de Ferencz Bumbak, de Emil Târnavăanu și de Andras Dezso, reclamânți în cadrul unor litigii având ca obiect soluționarea contestațiilor împotriva deciziilor emise de Casa Județeană de Pensii Mureș, prin care a fost suspendată — în anul 2012 — plata indemnizației reparatorie prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 9.351/85/2012, **Tribunalul Sibiu — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar.** Excepția a fost ridicată de contestatorul Doru Augustin Voicu în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea contestației împotriva deciziei emise de Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, prin care a fost suspendată — în anul 2012 — plata indemnizației reparatorie prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 53 din Constituție, întrucât măsura suspendării plății indemnizației acordate în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989 încalcă dreptul de proprietate, principiul neretroactivității legii și principiul drepturilor câștigate și contravine jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest sens arată că invocarea siguranței naționale ca temei al restrângerii unui drept contravine conceptului de siguranță națională, astfel cum este prevăzut în Legea nr. 51/1991. Siguranța națională vizează îngrădirea temporară și limitată a exercițiului unor drepturi, iar nu înlăturarea lor totală sau parțială. Măsurile preconizate de Guvern privind restabilirea echilibrului bugetar prin eliminarea unor drepturi și diminuarea substanțială a altora sunt de natură a pune în pericol atât securitatea, cât și siguranța națională.

Totodată, arată că invocarea art. 53 din Constituție, ca temei al restrângerii exercițiului drepturilor, fondat imprecis pe siguranță și securitate națională, este fundamental greșită. Criza economică nu a constituit și nu poate constitui temei al restrângerii drepturilor democratice. Este de observat că securitatea națională este reglementată prin Strategia de securitate națională a României, adoptată prin Hotărârea Parlamentului nr. 36/2001.

În aceste condiții, măsurile de reducere a salariilor și pensiilor nu pot fi circumscrise situațiilor prevăzute de art. 53 din Constituție.

De asemenea, este de observat că „drepturile și libertățile susceptibile de a fi restrânse prin aplicarea art. 53 din Constituție sunt drepturi nepatrimoniale, opozabile tuturor, iar nu drepturi patrimoniale, opozabile *inter partes*, adică statului.”

În final, arată că prin aplicarea măsurilor de reducere, Guvernul procedează practic la o expropriere, interzisă de Legea fundamentală și de prevederile Primului Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Tribunalul Mureș — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi interpretate ca oferind dreptul la acordarea pe întreaga perioadă a vieții a unei indemnizații, statul fiind îndreptățit ca în anumite circumstanțe să nu acorde această indemnizație. Reclamantul nu are deci un „bun” în sensul acestei prevederi din Protocol.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, arată că, așa cum a reținut Curtea Constituțională, drepturile afectate de textul de lege criticat nu sunt drepturi constituționale, astfel încât art. 53 nu este incident în cauză.

Tribunalul Sibiu — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Schimbarea condițiilor de acordare a dreptului la indemnizație nu poate avea semnificația încălcării principiilor constituționale, deoarece, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, condițiile de exercitare a dreptului de acordare a indemnizațiilor sunt stabilite prin lege.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 922/2012 și nr. 88/2013.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 18 din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial la România, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011.

În realitate, Curtea constată că Legea nr. 283/2011 aprobă, cu modificări și completări, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial la România, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010.

Astfel, Legea nr. 283/2011, prin articolul său unic, pe de-o parte, modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010, titlu care va avea următorul cuprins: „Ordonanță de urgență pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar”, iar, pe de altă parte, introduce un nou articol, art. II, în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, cu următorul conținut:

„Art. II. — Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]

Art. 18 — În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Prin urmare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.

Prevederile de lege criticate au avut o aplicabilitate temporară, în cursul anului 2012, însă, cu toate acestea, continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), urmează a se analiza constituționalitatea acestora.

Dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, la care fac trimitere dispozițiile de lege criticate, au următorul cuprins: *„De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor”, iar cele ale art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 prevăd următoarele: „Pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, se instituie următoarele titluri: [...] b) Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989: [...] 3. Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de*

importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărât până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, având în vedere trimiterile pe care autorii excepției de neconstituționalitate le fac la încălcarea principiului neretroactivității legii, a principiului drepturilor câștigate, precum și a dreptului de proprietate, se reține și pretinsa încălcare a prevederilor art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Totodată, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra dispozițiilor de lege criticate sub aceleași aspecte, s-a mai pronunțat, spre exemplu, prin Decizia nr. 373 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 25 noiembrie 2013, și prin Decizia nr. 15 din 16 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, cu următoarea motivare:

Textul de lege criticat stabilește că, temporar, pentru anul 2012, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte

Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Cu prilejul exercitării controlului de constituționalitate *a priori* asupra Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, Curtea, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, a reținut că dreptul la indemnizație acordat în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989 nu reprezintă un drept fundamental, astfel că nu sunt incidente prevederile art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi prevăzute de Legea fundamentală.

De altfel, Curtea a observat că, astfel cum a statuat constant în jurisprudența sa, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale.

De asemenea, Curtea a arătat că indemnizația de revoluționar are un caracter reparatoriu, iar legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acesteia, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. În acest sens este și Decizia nr. 193 din 2 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 10 iulie 2013.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Ioan Oana, de Ladislau Pintyi, de Jenei Jozsef, de Ferencz Bumbak, de Emil Târnavăanu și de Andras Dezso, în dosarele nr. 7.752/102/2012, nr. 7.754/102/2012, nr. 7.756/102/2012, nr. 7.758/102/2012, nr. 7.760/102/2012 și nr. 7.762/102/2012 ale Tribunalului Mureș — Secția civilă și de Doru Augustin Voicu în Dosarul nr. 9.351/85/2012 al Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și Tribunalului Sibiu — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea anexei nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 8 alin. (1), al art. 20 alin. (1) și al art. 22 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 863 lit. c) și e), al art. 867 alin. (1) și al art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Serviciului Român de Informații a unui imobil dobândit de statul român în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute la nr. crt. 1 din anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Serviciului Român de Informații a unui imobil trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea nr. 305 din 27 septembrie 2013 a Consiliului Local al Municipiului Târgu Jiu, având datele de identificare prevăzute la nr. crt. 2 din anexa nr. 1.

Art. 3. — Se aprobă transmiterea din administrarea Consiliului Local al Municipiului Satu Mare în administrarea Serviciului Român de Informații și înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unei părți dintr-un imobil aflat în proprietatea publică a statului, având datele de identificare prevăzute la nr. crt. 3 din anexa nr. 1.

Art. 4. — Se aprobă transferul din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui

imobil aflat în administrarea Serviciului Român de Informații, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 5. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Serviciului Român de Informații, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a efectuării unei lucrări de investiții pusă în funcțiune.

Art. 6. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Serviciului Român de Informații, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, ca urmare a valorificării și cuprinderii rezultatelor inventarierii în situațiile financiare anuale.

Art. 7. — Serviciul Român de Informații, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare ale anexei nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Directorul Serviciului Român de Informații,
George-Cristian Maior

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și se dau în administrarea Serviciului Român de Informații

										Cod fiscal	Denumire
1. Ordonator principal de credite										4204305	Serviciul Român de Informații
2. Ordonator secundar de credite											
3. Ordonator terțiar de credite											
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal											
CLASA: 8 Bunuri publice de stat											
GRUPA 8.19: Bunuri destinate apărării naționale și cu destinație specială											
Elemente de identificare											
Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică	
										Baza legală	Administrare/ Concesiune
1	—	8.19.01	Imobil	Sediu			Județul Argeș	2013	87.804	Contract de donație nr. 1.786 din 16.10.2013	Administrare
2	—	8.19.01	Imobil	Teren			Județul Gorj	2013	310.875	Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Târgu Jiu nr. 305 din 27.09.2013	Administrare
3	—	8.19.01	Parte din imobil	Sediu			Județul Satu Mare	2005	6.396	Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Satu Mare nr. 230 din 30.11.2005	Administrare

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se transferă din domeniul privat al statului în domeniul public al statului și se înscrie
în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

										Cod fiscal	Denumire
1. Ordonator principal de credite										4204305	Serviciul Român de Informații
2. Ordonator secundar de credite											
3. Ordonator terțiar de credite											
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal											
CLASA: 8 Bunuri publice de stat											
GRUPA 8.19: Bunuri destinate apărării naționale și cu destinație specială											
Elemente de identificare											
Nr. MFP	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Anul dobândirii/ al dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică		
									Baza legală	Administrare/ Concesiune	
—	8.19.01	Imobil	Locuință de intervenție			Municipiul București	2004	395.743	Hotărârile Guvernului nr. 1.304/2004 și nr. 2.336/2004	Administrare	

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului la care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a efectuării
unei lucrări de investiții pusă în funcțiune

		Cod fiscal	Denumire		
1. Ordonator principal de credite		4204305	Serviciul Român de Informații		
2. Ordonator secundar de credite					
3. Ordonator terțiar de credite					
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal					
CLASA: 8 Bunuri publice de stat					
GRUPA 8.19: Bunuri destinate apărării naționale și cu destinație specială					
Elemente de identificare					
Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Valoarea de inventar — lei —	Baza legală
105.946	8.19.01	Sediu	Județul Giurgiu	35.985.335	Autorizație de construire nr. 2 din 17.08.2011, Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 4.087 din 27.06.2013

ANEXA Nr. 4

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor la care se actualizează valorile de inventar, ca urmare a valorificării și cuprinderii
rezultatelor inventarierii în situațiile financiare anuale

		Cod fiscal	Denumire		
1. Ordonator principal de credite		4204305	Serviciul Român de Informații		
2. Ordonator secundar de credite					
3. Ordonator terțiar de credite					
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal					
CLASA: 8 Bunuri publice de stat					
GRUPA 8.19: Bunuri destinate apărării naționale și cu destinație specială					
Elemente de identificare					
Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
1	35.534	8.19.01	Sediu	Județul Mureș	1.186.344
2	105.246	8.19.01	Sediu	Județul Argeș	12.059.711
3	105.256	8.19.01	Sediu	Județul Bacău	1.020.630
4	105.357	8.19.01	Sediu	Județul Brăila	5.116.054
5	105.384	8.19.01	Sediu	Județul Caraș-Severin	973.255
6	105.385	8.19.01	Sediu	Județul Caraș-Severin	1.342.191
7	105.389	8.19.01	Sediu	Județul Caraș-Severin	52.507
8	105.417	8.19.01	Sediu	Județul Cluj	1.426.516
9	105.551	8.19.01	Sediu	Județul Gorj	3.551.250

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
10	105.566	8.19.01	Sediu	Județul Harghita	226.431
11	105.613	8.19.01	Sediu	Județul Hunedoara	3.152.956
12	105.679	8.19.01	Sediu	Județul Mehedinți	3.676.865
13	105.682	8.19.01	Sediu	Județul Mehedinți	457.350
14	105.703	8.19.01	Sediu	Județul Mureș	5.477.286
15	105.714	8.19.01	Sediu	Județul Mureș	939.052
16	105.873	8.19.01	Sediu	Județul Tulcea	311.378
17	105.943	8.19.01	Sediu	Municipiul București	13.368.463
18	105.957	8.19.01	Sediu	Județul Ilfov	6.627.472
19	105.958	8.19.01	Sediu	Județul Ilfov	1.290.003
20	105.962	8.19.01	Policlinică	Municipiul București	10.364.412
21	105.986	8.19.01	Sediu	Municipiul București	2.601.333
22	106.000	8.19.01	Sediu	Municipiul București	12.232.301
23	120.827	8.19.01	Sediu	Județul Iași	10.417.313
24	144.742	8.19.01	Sediu	Municipiul București	44.211.216
25	145.155	8.19.01	Sediu	Județul Brașov	6.134.549
26	147.204	8.19.01	Sediu	Județul Argeș	3.017.451
27	148.977	8.19.01	Teren	Municipiul București	1.558.908
28	148.978	8.19.01	Teren	Municipiul București	3.771.778
29	153.300	8.19.01	Sediu	Județul Timiș	17.823.410
30	153.301	8.19.01	Sediu	Municipiul București	74.748.864
31	155.557	8.19.01	Locuință de intervenție	Județul Ialomița	98.521
32	155.558	8.19.01	Cabinet medical	Județul Ialomița	82.219
33	155.559	8.19.01	Sediu	Județul Ialomița	98.750
34	155.610	8.19.01	Locuință de intervenție	Județul Vrancea	548.182
35	158.653	8.19.01	Sediu	Județul Satu Mare	513.100

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

